

[Jytte Andersen]

idé, og at det handlede om at finde nogle argumenter, som så ud, som om man mente det konkret og sagligt og der ikke var en ideologisk skillelinje – det har jeg en fornemmelse af at der er – imellem hr. Houe og socialdemokratiet.

Fru Birthe Rønn Hornbech sagde, at venstre skam ville gøre mange ting for at fremme ligestillingen. Det vil vi da glæde os til at se nogle konkrete bud på. De bud, der har været fra venstre indtil nu, er gået i den modsatte retning, men hvis der er nogle konkrete bud fra venstre, vil vi møde dem positivt, hvis de rent faktisk betyder en højere grad af ligestilling for kvinder på arbejdsmarkedet.

Jeg vil godt takke fru Lilli Gyldenkilde for en positiv modtagelse. Det er fuldstændig rigtigt, som fru Lilli Gyldenkilde siger, at der i dag er nogle medarbejdere i den offentlige sektor, som løber stærkere, fordi der er nogle andre, der går på barselorlov, og det var faktisk ikke det, der var hensigten med barselorloven.

Jeg er meget enig i problemstillingen vedrørende udhulingen af dagpengeniveauet. Jeg synes, vi skal se på i udvalget, hvordan det har udviklet sig, og hvilke konsekvenser det har, at nogle kvinder af økonomiske grunde rent faktisk ikke udnytter deres barselorlov. Det er jeg meget enig i at vi skal kigge på.

Så vil jeg godt sige tak til fru Lone Dybkjær. Selv om hun ikke syntes om modellen her, var der en åbning. Hun var enig i, at der var noget, vi skulle kigge på, noget, vi politisk skulle have drøftet igennem som konsekvens af den udvikling, vi har set. Det vil jeg godt sige fru Lone Dybkjær tak for. Jeg er selvfølgelig lidt ked af, at forslaget ikke er det konkrete budskab, som det radikale venstre umiddelbart kan gå ind for, men der var dog en åbning og en mulighed for drøftelser i arbejdsmarkedsudvalget, som vi vil komme tilbage til.

Til hr. Bollmann vil jeg sige det samme. Den positive holdning over for hensigten kan vi mindst talt ikke bruge til ret meget, og kvinderne kan ikke bruge den til noget som helst. Det, de gerne vil have, er sikkerhed for, at når de kommer tilbage på deres arbejdsplads, så ligger der ikke arbejde i stabler, og sikkerhed for, at deres kolleger ikke bliver belastet uforholdsmæssigt meget, hvil-

ket rent faktisk sker i øjeblikket mange steder i den offentlige sektor.

Til fru Elisabeth Bruun Olesen vil jeg også godt sige tak for en positiv tilkendegivelse over for forslaget.

Endelig til hr. Glensgård: jeg synes, det var en ualmindelig . . . Det er hr. Glensgård, ikke?

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Nej, hr. Dohrmann.

Jytte Andersen (S):

Hr. Dohrmann, undskyld, det er endda gruppeformanden – det er jo pinagtigt.

Hr. Dohrmanns bemærkning om, at en vikar ikke kan foretage sig noget som helst praktisk, var dog en utrolig nedgørende kommentar i forhold til medarbejdere, som måske står i arbejdsløshedskøen i øjeblikket og har en mulighed for at komme ind som vikar. En kvinde – en mand for så vidt også – skal høre fra en politisk taler her på folketingets talerstol, at en vikar ikke kan foretage sig noget som helst fornuftigt! Det synes jeg ærlig talt ikke klædte debatten.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg håber ikke, at fru Lone Dybkjær vil tage mig det fortrydeligt op, hvis jeg tillader mig at konstatere, at fru Lone Dybkjær og jeg stort set sagde det samme. Det siger jeg – og det tror jeg man ved genlæsning af folketingets referat vil kunne konstatere – fordi jeg synes, det var pudsigt at konstatere, at når fru Lone Dybkjær sagde det, så var det ifølge fru Jytte Andersen udtryk for en åbning, udtryk for enighed, men når jeg sagde det, så var det udtryk for bragesnak. Er det ikke en pudsigt form for politisk debat?

Vi snakker her om et konkret forslag. Vi kunne have nøjedes med, da det er et konkret forslag og ikke en generel debat om kvindernes ligestilling på arbejdsmarkedet, at afvise det. Jeg gjorde mig den ulejlighed, fordi det var første gang, vi diskuterede disse problemer i folketinget, på regeringens vegne at præcisere en positiv holdning til kvindernes ligestilling på arbejdsmarkedet. Og så afviste jeg i øvrigt det konkrete forslag.

Hvorfor skal man være så destruktiv i den politiske debat, at man karakteriserer det